

דחל מדחלת על כל העולם

מישפט חברים! חבריו הקיפו אותה, וניי סו לגררה לשפתיהם הסמוכה, לשם עריי כח הליני' כדן.

אולם אידוה אינה נערה רגילה, כפי שנתברר חישי מהר. חברי הקצב אמנם הקיפו אותה, אבל הם היו רק שישה, ואידוה היתה כולה שם. אז היא הודיעה להם בשפה שאינה משתמעת לשתי פנים, ובפרטי פרטים, מה היא מתכוונת לעשות לכל אחד מהם אם ישימו עליה יד.

אז הליני' עבר לפסים אחרים. הקצב בעל חצי-האוזן לקח את פחיות הבירה,

לא משעמם בסאב, ולא משעמם ל- נעמי אידוה.

זה עתה החלימה מן השוק שאחז בה (מי יודע?) כאשר גילתה שהורידה במעות בקבוק על ראשו של מישהו, בלי כוונה,

זאת, הסיכויים הם שאם שמוליק י- מיץ להיות מאושפנו עוד הרבה זמן, יהי ליט השופט לקיים את המשפט ליד מיטתו.

היתה סמליות רבה בצעדו זה של השופט. כי שמוליק קראוס, שישב בעבר הלא-רחוק על פיטגת-הצמרת, כאליל נר- ער וזמר פופולארי - נמצא כיום בעמי קי הביקעה, כשהוא סגור במעגל קסמים אכזרי - והמוצא היחיד שנראה לו היתה קופסת הגוללות הקטלנית.

סידרת ההתפרצויות המפורסמות שלו, היתה בפני עצמה צרה דייה לכל אדם. היא הוכיחה שהאמן הצעיר נמי צא במבוכה נפשית עצומה. אבל, כאילו לא הספיקו לו ייסורי הנפש, עלתה עליו מאז המשטרה: כל כמה ימים - זכה שמוליק לחיפושים בביתו. תוך זמן

אני לא זוכרת מקרים רבים, שאדם אחד הצליח לתת סטירת-לחי לחברה שלמה. אבל שמוליק קראוס עשה את זה בשבוע שעבר.

שרשרת ההתפתחויות העצובות, ש- הסתיימו בנסיון ההתאבדות שלו, נר- אתה פיקאנטית מאוד לא רק לכל הבור- הימה, אלא גם להרבה ממכריו האי- שיים. כולם ראו במעשיו התנהגות אקס- צנטרית של אמרצמרת וטיפוס בומי מובחק, המרשה לעצמו להשתולל ולהת- עלות מעל לחוקי החברה.

רק מעטים ראו בכך ביטוי למצוקה הפנימית בו נתון היה שמוליק. הת- אבדותו הבהירה בבת-אחת לכל החכ- מים והמגלגלים, שהבדיחה איננה מצ- חיקה כל-כך.

השבוע שכב שמוליק בבית-החולים

ואן-גוד מהכרם

ושפך את תוכנו על ראשה של אידוה. זה היה הסוף. אבל אידוה היתה מרוי גזת, מפני שהשמלה הבהירה החדשה שלה לא התאימה לצבע הכהה של הבירה ה- אנגלית שנשפך עליה. וגם הנגה-המונית, שהוביל אותה בארבע וחצי בבוקר הבי- תה, שאל: „מה הריח המושונה הזה? מה יש, אף פעם לא שתית גיניס?

נעמי אידוה

כאשר ביקשה ליישב סיכסוך שפרץ בין הצייר ואלי, (העולם הזה 1776) לבין מלצר הפאב, בגלל עניין קטן של צ'ק.

אז בגילי שבת האחרון אספה אידוה את חברתה הטובה, תיירת נחמדה מקנדה, והלכה שוב לפאב. המשקאות זרמו, השעה התקרבה מהון להון לארבע בבוקר, וליד שולחן שתי הצעירות ישבו גם כמה אור- חים שנזדמנו למקום, ביניהם גבר אדיר- ממדים שהוא קצב בכרם-התימנים.

לפתע הרגישה הקנדית הצעירה שסבי- לנותה פקעה. „אני לא יכולה יותר!“ לחשה באוזנה של אידוה, ואחר כך התי- כופפה לעבר אוזנו של השכן השני שלה, הקצב הנ"ל, ובנשיכה אדירה אחת הוריי- דה לו את חצי האוזן.

הקצב השמיע נהמת אימים, הסתער על הקנדית, הנחית עליה כמה מהלומות, וגרם לה (א') זדועע מוח, (ב') שבר באף, (ג') כמה חיתוכים אחרים בפניה.

אידוה לא התרגשה. היא אספה את החברה, הביאה אותה אליה הביתה. הש- כיבה אותה במיטה. ומכיוון שאידוה היא בחורה שקטה ושומרת-שלום, חשבה מה לעשות כדי לשכך את הרוחות. היא לקי- חה כמה פחיות של בירה גיניס משור- בחת, וחזרה לפאב כדי לתת אותן, כמתנה לאיש מכרם-התימנים כאות ליישוב ה- סיכסוך.

אבל הקצב לא היה במצב-רוח טוב. הוא עדיין התהלך כאריה פצוע בכלוב, שחרר לטרף. כשראה את אידוה, אורו עיניו. „איפה החברה ה- — שלך? — התנפל עליה, בכוונה ברורה לעשות שפי- טים בקנדיית. כשאמרה לו אידוה שאינה יודעת, אחז באידוה ושגא: „נעשה לך

ההתאבדות של שמוליק קראוס

קצר, הכניס אותו הלחץ לייאוש. „אין לי סיכוי,“ אמר לחבר. „מכל המשפטים, החיפושים וההיטפלויות האלה, יהיה רק סוף אחד - יכניסו אותי לכלא.“

בעקבות התקריות שלו והתנגשויותיו עם המשטרה, גילה שמוליק מהר מאוד שהוא נותר ללא חברים. כל אלה שנר- בקו אליו בימי זוהרו, רצו בביתו ימים ולילות, נמוצו פתאום לכל רוח. היחידה שנותרה, שנשארה לציודו - כמו תמיד - היתה אשתו, ג'וזי כ"ץ.

כתוצאה מהלחץ - הפנימי והחיצוני גם יחד - הוא הספיק לכתוב מוסיקה - הדבר האחרון שעדיין נותר לו.

איכילוב בתל-אביב, לשם הובהל במצב אנוש. הוא היה כבר אמנם מוחץ לכלל סכנה, אך עדיין רחוק מהחלמה. הוא יצטרך לשכב עוד זמן רב כנראה, עד שייצא החוצה.

בינתיים, מאורע אחר שהתרחש ה- שבוע איפיון בצורה הרבה יותר מור- חשית את משמעות הפרשה העצובה. המאורע התרחש בבית משפטי-השלום בתל-אביב, בפני השופט בן-ציון אלוף, שם נפתח משפטו של שמוליק באשמת תקיפת נהג מונית.

הסניגור, עורך-הדין חיים מישגב, ביקש מהשופט לדחות את המשפט,

תנות אליו. הוא עדיין רכב גבוה במיצ- עד הפיזמונים, תמונותיו עדיין נאספו בהתלהבות על-ידי בנות הטיפשעשרה, מעריצות האלילים - אבל סביבתו הקרובה החלה מסתייגת ממנו. לא רק בגלל התקריות שלו, אלא גם בגלל התנהגותו. הוא גידל זקן, התחיל להס- תובג עטוף גלימה, גילה בסוד למקור- רביו שהוא בעצם שמואל הנביא. חזיונותיו אלה הגיעו לשאם בסצינה המפורסמת בכפר הערבי נבי סמואל. יום אחד הופיע שם שמוליק, בישר לתושבים כי הוא שמואל הנביא, וכי מעכשיו הם נתיניו. הוא בחר לעצמו את אחד הבתים הנטושים, ואחדים מהתור- שבים מיהרו לסייד אותו ולהכין אותו למגוריו. אמנם זה נראה קצת מוזר בעיניהם ששמואל הנביא נושא איתו קלציניקוב, אולם ידוע הרי שנסתרים דרכי האל.

שמוליק החל רואה בכפר את ביתו החדש, הביא לשם את יידידו, הבטיח גם להם וילות בכפרו הפרטי.

האידיליה נקטעה פחות או יותר בי- איבה. לפי עדותם של התושבים, הגיע הנביא שמואל בוקר אחד לכפרו, כשעל כתפיו שק כבד. מתוכו, החל מחלק לנתיניו הנופתעים שי - סוליות חיש. אחד הנתינים, חסר כל חוש נבואי, הזעיק את המשטרה, וזו עצרה את שמור- ליק, את קריינית גלי צה"ל עיינה אלילון שהיתה בחברתו, והחרימה את הקלציניקוב, שק השתורות, וכל היתר. בכך, הגיעה לשיאה תקופת השערור- יות - ותחילת הדרך במורד.

דרכי שהסתיימה בשבוע שעבר בי- איכילוב - ורק בנס לא בשערו ה- אכזריים.

נמצאת דירתם. אבל מה שאני כן יו- דעת, זה שהמקור בדירה לא הכיל, בזמן האחרון, הרבה יותר ממרגרינה. מעליה, אפשר היה למצוא גם חבילת מצות.

אדם, שמגיע למצב כל כך המור, יכול להיאחז עדיין בקש אחרון, לנסות לשקם את עצמו מחדש במקום אחר, לנסות את מזלו בחו"ל.

משמוליק, אפילו אפשרות זאת נמי- נעה: עד שלא ייגמרו המשפטים שלו, תלוי ועומד נגדו צ'ראיסור יציאה מהארץ. זה היה מצב הדברים, כאשר הוא החליט להתאבד.

צחוק הגורל הוא, שדווקא בזמן ה- אחרון, כאשר נראה היה שכל העולם קם נגדו, הוא הפך לרגוע יותר. אולם זה לא הועיל. המשטרה התכוונה למלא את תפקידה על מעשיו בעבר. והחברה המשיכה לראות בו אלמנט מסוכן שיש להיזהר ממנו.

המעשים המבהילים אירעו לפני כ- חצי שנה, וככול רדפו זה את זה תוך זמן קצר. זה התחיל בתקרית במלון שרתון בתל-אביב, כששמוליק נכנס עם הכלב שלו למסעדת בית-המלון, די מאור- חר בלילה, וביקש שני המבורגרים בש- ביל הכלב. היתה זו הפעם השנייה שהוא עשה זאת - והמלצרים סירבו להיעתר. שמוליק הרים יד ושלה מלצר לאישפוז. אחר כך באה פרשת המונית המפורי- סמת, כששמוליק הכניס מכות-רצח לי- נהג מונית, הכניס את המונית שלו לי- תעלה, היכה גם שוטר במהלך המהומה. הוא נעצר, הואשם, שוחרר בערבות - ובדרך החוצה הספיק להקים שערויה נוספת, העליב את אחד מעורכי-הדין שהיו במזנון היכל המשפט.

בשלב זה, החל יחס הסיבה להש-

שמוליק קראוס וג'וזי כ"ץ

במקביל, הידרדר גם המצב הכספי שלו. שמוליק וג'וזי לא היו אף פעם מיליונרים. גם בימים שהיו מרוויחים הרבה, היו גם מבזוזים הרבה. מאז ש- כולם זנחו אותם, נותרו בלי מיל. ה- חברה, שהחליטה להתרחק משמוליק כמו מאש, הרחיבה את החרם - או את נסיון ההתגוננות - גם לגבי אשתו. ג'וזי, הנחשבת לזמרת ורקדנית מעולה, חדלה לקבל תפקידים.

אני לא יודעת עד כמה נכון הסיפור שהיא נאלצה לעבוד כזמרת, בבניין שבו

בגלל ששמוליק שוכב בבית-חולים לאחר נסיון התאבדות, הוציג בפני השופט תעודה רואית מבית-החולים. השופט להפתעת הכל, הודיע השופט שאינו מאמין לתעודה, עיון באפשרות להת- קשר עם בית-החולים כדי לברר את האמת, הביע גם את כוונתו לקחת את העדים, הצוות, וכל השאר, ולהעביר את ניהול המשפט לבית-החולים, ליד מי- טתו של שמוליק.

כסוף, לא מימש השופט את כוונתו, הסכים לדחות את המשפט. יחד עם